

MINISTER ŚRODOWISKA

Maciej Nowicki

GDOŚ/BP/078/163/09/gd

Warszawa, dnia 9 czerwca 2009 r.

SECRETARIA
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 15.06.09
nr. 4216.....podpis. [signature]

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 10.06.09

nr. 3348.....podpis. [signature]

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Odpowiadając na oświadczenie Pana Senatora z dnia 7 maja 2009 r., dotyczące problemów stosowania procedur administracyjnych związanych z ochroną środowiska na podstawie przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko zwaną dalej „ustawą OOŚ” (Dz. U. 2008 r. Nr 199, poz. 1227), uprzejmie przedstawiam poniższe stanowisko.

Celem wprowadzenia ustawy OOŚ jest:

- 1) uwzględnienie zarzutów Komisji Europejskiej podniesionych w ramach postępowania w sprawie o naruszenie przepisów dyrektywy 85/337/EWG, zmienionej dyrektywami: 11/97/WE i 2003/35/WE (naruszenie nr 2006/2281),
- 2) usprawnienie i uproszczenie procedur związanych z oceną oddziaływania przedsięwzięć na środowisko oraz oceną oddziaływania na obszary Natura 2000,
- 3) stworzenie warunków prawnych umożliwiających absorpcję środków pomocowych ze środków polityki spójności Unii Europejskiej,
- 4) wyłączenie materii dotyczącej dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie oraz ocen oddziaływania na środowisko w odrębną ustawę.

Nowy stan prawny obowiązujący, od 15 listopada 2008 r., uwzględnia zarzuty Komisji Europejskiej podniesione w ramach wszczętego przeciwko Polsce postępowania w sprawie o naruszenie przepisów dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne. Wprowadzone przepisy uwzględniły również zarzuty odnośnie nieprawidłowej transpozycji dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie

ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory oraz dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko. *Ustawa OOS* uwzględnia ponadto inne uwagi odnośnie transpozycji prawa unijnego, podniesione wobec Polski przez Komisję Europejską.

Niezmiernie ważnym skutkiem wejścia w życie *ustawy OOS* jest przyspieszenie procesu wydawania decyzji środowiskowych, poprzez skrócenie obowiązujących procedur administracyjnych. Zgodnie z nowymi przepisami, organem uzgadniającym przed wydaniem decyzji środowiskowej jest obecnie regionalny dyrektor ochrony środowiska. Uzgodnienie organu inspekcji sanitarnej, które obowiązywało na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, zostało zastąpione opinią, z zastrzeżeniem, że niewydanie tej opinii w terminie określonym w ustawie, traktuje się jako brak zastrzeżeń. Jednocześnie obowiązek uzgodnienia lub opiniowania został całkowicie wyłączony w przypadku, gdy nie jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Skrócenie procedury wydawania decyzji środowiskowej wynika również z wyłączenia prawa do wniesienia zażalenia na postanowienie uzgadniające, co likwiduje problem przedłużania postępowania wskutek postępowania odwoławczego. W obecnym stanie prawnym, strona niezadowolona z treści postanowienia uzgadniającego może zaskarżyć to postanowienie w odwołaniu od decyzji środowiskowej. Skrócony został także termin dokonania uzgodnienia środowiskowych uwarunkowań realizacji inwestycji (z 60 do 30 dni).

Kluczowe zmiany, jakie nastąpiły z dniem wejścia w życie *ustawy OOS* w zakresie udziału społeczeństwa w ochronie środowiska, wynikały z zarzutów Komisji Europejskiej, dotyczących niepełnej transpozycji w tym zakresie dyrektyw wspólnotowych. *Ustawa OOS* nakazuje podawanie informacji do publicznej wiadomości bezpośrednio. Ponadto informacje te powinny być poddane do publicznej wiadomości bez zbędnej zwłoki, w celu wypełnienia obowiązku informowania społeczeństwa na wczesnym etapie procedury podejmowania decyzji.

W zakresie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wejście w życie *ustawy OOS* spowodowało doprecyzowanie obowiązujących wcześniej przepisów, a tym samym ułatwienie ich stosowania w praktyce. Istotne było również zapewnienie pełnej transpozycji dyrektywy 2001/42/WE. Znacząca zmiana w tym zakresie polega na wprowadzeniu obowiązku poddania ocenie oddziaływania na środowisko projektów studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin. Ponadto, *ustawa OOS* przewiduje możliwość poddania procedurze oceny oddziaływania na środowisko projektów, polityk, strategii, planów lub programów, innych niż projekty dokumentów planistycznych, sektorowych i mogących wpływać na obszary Natura 2000, ale ustalających ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć, jeżeli organ administracji opracowujący dany projekt uzna, że może on spowodować znaczące oddziaływanie na środowisko.

Wprowadzone zmiany w tym zakresie dają obecnie możliwość ustalenia sposobu zagospodarowania terenu w sposób zgodny z zasadami zrównoważonego rozwoju już na bardzo wczesnym etapie planowania, a jednocześnie są w pełni zgodne z regulacjami wspólnotowymi w tym zakresie. Hierarchiczny układ procesu planowania przestrzennego i przygotowania inwestycji, powiązany z systemem ocen oddziaływania na środowisko, definiowanym w *ustawie OOS*, pozwala na absorpcję środków wspólnotowych i realizację wielu przedsięwzięć infrastrukturalnych w Polsce.

Natomiast, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska i regionalni dyrektorzy łączą w przedmiotowym zakresie swoich kompetencji kwestie związane z ocenami oddziaływania na środowisko z zarządzaniem ochroną przyrody, w tym Europejską Siecią Ekologiczną Natura 2000 oraz zagadnieniami odpowiedzialności za szkody w środowisku. Wszystkie wymienione zagadnienia, których konieczność realizacji wynika wprost z przepisów prawa wspólnotowego, wymagają dla poprawnej realizacji multidyscyplinarnych zespołów specjalistów. Są one ze sobą treściowo i funkcjonalnie zbieżne i wymagają zintegrowanego i kompleksowego zarządzania. Powierzenie tych kompetencji wyspecjalizowanemu organowi administracji rządowej pozwala na skuteczne zapewnienie kontroli zadań związanych z procesem inwestycyjnym, a także zharmonizowania go z zarządzaniem środowiskiem przyrodniczym, jako zadaniem publicznym o charakterze ponadlokalnym. Nowe organy, skupiając najistotniejsze kompetencje w obszarze prowadzenia postępowań w sprawie ocen oddziaływania na środowisko zarówno w skali krajowej, jak i regionalnej, w istotny sposób przyspieszają wydawanie decyzji administracyjnych.

Na tym etapie obowiązywania ustawy można stwierdzić, że wprowadzone przepisy z zakresu ocen oddziaływania na środowisko spełniły pokładane w nich oczekiwania.

Z/ up. MINISTRA
PODSEKRETARZ STANU
hcm
Bernard Błaszczak

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych
w KPRM